

در کلاس درس ریاضی

قبلاً معلمان و دبیران مقرر ریاضی با ورود به کلاس و ایستادن پس از حضور و غیاب و چند پرسش کلاسی از دانش آموزان، اولین جمله آن‌ها این بود: «بچه‌ها جزوه‌هایتان را باز کنید. آخرین مسئله یا مثال و نکته‌ای که گفتیم چی بود؟» خلاصه اینکه فقط سر فصل‌ها و عنوان‌های درس‌ها از کتاب درسی گرفته می‌شد و مفاهیم و موضوعات مربوط به آن تمرین‌ها و تکالیف به کتاب مقرر و زحمت‌کش شنیده می‌شد که: «بچه‌ها، با کتاب درسی کاری نداریم» و فقط برای حل روش یاددهی مفاهیم هم بیشتر به صورت مستقیم و بدون دخالت دانش آموزان بود. البته کلاس‌های درس یادداشت‌برداری، آن هم از مطالبی که دبیر یا ریکته می‌کرد یا روی تخته کلاس نوشته بود و ما از روی آن می‌نوشتیم.

ولی در حال حاضر کتاب‌های ریاضی شما ریکتر دیکری دارند و معلمان وقتی وارد کلاس می‌شوند، پس از حضور و غیاب و چند پرسش کلاسی، می‌پرسند: «بچه‌ها تا کجای کتاب را با هم مطالعه کردیم؟ امروز چه فعالیت یا کار در کلاسی را باید کار کنیم؟ یعنی در کتاب‌های شما مفاهیم اصلی به صورت مستقیم بیان نشده و شما طی یک فرایندی که آن را فعالیت می‌نامیم، در ساختن آن مفهوم سهیم می‌شوید و فوراً آن به آن مفهوم می‌رسید. سپس توسط دبیر مقرر و کار در کلاس‌های بعدی، این مفهوم تعمیق و ایستادگی می‌شود.

در این روش، یاددهی یا تعامل و فعالیت کلاسی که دانش آموز در آن رکن اصلی محسوب می‌شود، صورت می‌پذیرد و البته مانع‌گاری یا ریکتری بیشتر است. اگر فعالیت‌ها هر فرمند و غنی طراحی شده باشند، حتی کاربرد این مفاهیم نیز می‌تواند در فرایند یاددهی و یادگیری نقش داشته باشد.

در کلاس درس ریاضی، شما فعال هستید. با هم کلاسی خود گفت‌وگو و بحث می‌کنید. نظرات دیگران را می‌شنوید، نظر خود را بیان می‌کنید و از راهنمایی‌های دبیرتان کمک می‌گیرید. کلاس ریاضی دیگر کلاسی ساکت و آرام نیست! احساس خوبی دارید، وقتی خودتان در یادگیری و ساختن مفاهیم درسی شریک بوده‌اید و این تقریباً همهٔ حرف ما از یاددهی است.

عمیدرضا امیری
سر دبیر